

началото на XVIII вѣкъ. Котелъ е единствено-то въ България гнѣздо на голѣми умове и воли, регистрирани въ историята на въз-раждането, даровити родове, дали плеада писатели и дейци за народния напредѣкъ и свобода: Софроний Вратчански, Георги Мамарчевъ, Петъръ Беронъ, Гавраилъ Кръстевичъ, Неофитъ Бозвели, Лерински, както и други на втора редица заслужили мже. А по родова линия и Раковски произхожда отъ лични котленски граждани: преди всичко майка му Руса, неговиятъ баща Стойко Поповичъ-Ракова-валж,¹⁴ смѣлъ и крайно честенъ човѣкъ, като избранникъ за водачъ и закрильникъ на потиснатитѣ котленски бедни жители, неостжпващъ предъ чорбаджии или „градоначалници“, обвинявайки ги въ злоупотреба на народни пари, истински народозащитникъ; той води борба съ тѣхъ за правдини и ги сжди, но наклеветенъ отъ враговетѣ си, лежа въ цариградскитѣ зандани, окованъ въ вериги, повече отъ 3 години (43—47 г.), съ сина си.¹⁵ Нека именоваме и чичовцитѣ му: Дачо, Матей и Минко—енергични защитници, особено първиятъ, на Котелъ срещу нападението на кърджалиитѣ; вуйчо му Георги Стойковъ Мамар-